

LIFE Victoria'21 Barcelona

LIED FESTIVAL

VICTORIA DE LOS ÁNGELES

Marina Viotti
Todd Camburn
Gerry López
Antoine Brochot

Índex

Presentació	4
Programa	6-7
Biografies	9-12
Textos	13-36
Propers recitals	37

LIFE
VICTORIA
2021
BARCELONA
LIED FESTIVAL VICTORIA DE LOS ÁNGELES

Recital 7

dissabte, 23 d'octubre 2021 · 20h

Marina Viotti *mezzosoprano*

Todd Camburn *piano*

Gerry López *saxòfon*

Antoine Brochot *contrabaix*

L'amor no té fronteres

Quin viatge hi ha més complet que l'amor? Aquest sentiment, que ha omplert pàgines i melodies des del principi dels temps, segueix sent un enigma per l'és-ser humà malgrat la quantitat de clixés romàntics que hem anat generant al llarg de la història. Qui es riu de l'amor, acaba caient a les seves xarxes... i ningú no se n'escapa! I si algun gènere ha explorat en profunditat les complexitats de l'amor aquest ha estat la música, amb la seva capacitat de transmetre el llenguatge de l'ànima.

La mezzosoprano Marina Viotti es presenta per primer cop en recital a Barcelona amb aquesta particular i curada proposta que barreja de forma natural l'òpera, Lied i la cançóentesa com a pop. Un exquisit programa que ens porta de la mà· pels estats de l'amor i que està acompanyat per una petita banda de saxo, contrabaix i piano.

Una personal proposta de Viotti -junt amb el petit ensemble que formen Todd Camburn, Gerry López i Antoine Borchot- que es pren igual de seriosament tots els estils musicals per tal de barrejar-los, dotar-los d'un nou significat i intentar explicar-nos així, de nou i de manera personal, què és l'amor. Un amor que, com la música, no entén de fronteres.

Mon Dieu! Mon Dieu!
Mon Dieu! Laissez-le-moi
Encore un peu
Mon amoureux!

*Déu meu! Déu meu!
Deixe-me'l
encara un a mica
el meu enamorat!*

Mon Dieu / *Déu meu*
Édith Piaf

Programa

Marina Viotti *mezzosoprano*

Todd Camburn *piano*

Gerry López *saxòfon*

Antoine Brochot *contrabaix*

La pèrdua

Claude Debussy (1862-1918)

Clair de lune

Piotr Iilitx Txaikovski (1840-1893)

Net, tol'ko tot, kto znal

Georg Friedrich Händel (1685-1759)

‘Crude furie’ de *Xerxes*

Édith Piaf (1915-1963)

Mon Dieu

La seducció

Consuelito Velázquez (1916-2005)

Bésame mucho

Georges Bizet (1838-1875)

‘Près des remparts de Seville’ de *Carmen*

Arnold Schönberg (1874-1951)

de *Brettl-Lieder*

Mahnung

Erik Satie (1866-1925)

Je te veux

Durada primera part 32 minuts

La solitud

Kurt Weill (1900-1950)

Je ne t'aime pas

George Gershwin (1898-1937)

‘Summertime’ de *Porgy and Bess*

Samuel Barber (1910-1981)

de *Despite and Still Op. 41*

Solitary Hotel

Francis Poulenc (1899-1963)

de *Banalités FP 107*

Hôtel

L'amor impossible

William Bolcom (1938)

de *Cabaret songs*

Toothbrush time

Benjamin Britten (1913-1976)

de *Cabaret songs*

Johnny

Franz Schubert (1797-1828)

de *Zwei Lieder*

Der Zwerg

L'amor etern

Xavier Montsalvatge ()

de *Cinco canciones negras*

Canción de cuna para dormir a un negrito

Gioachino Rossini (1792- 1868)

‘Tanti affetti’ de *La donna del lago*

Jacques Brel (1929-1978)

La chanson des vieux amants

Durada total 75 minuts

Pour être vieux sans être adultes
Per ser ancians abans de ser adults.

La chanson des vieux amants /
La cançó dels vells amants

Jacques Brel

Biografies

Marina Viotti *mezzosoprano*

Tot i néixer a Suïssa, va créixer a França. Filla de pares músics, als disset anys es diplomà en flauta. També estudià filosofia i literatura, i posteriorment s'instal·là a Viena i es formà en cant amb Heidi Brunner (2011), i seguidament amb Brigitte Balleys a l'Haute École de Musique de Lausanne (2013). Actualment perfecciona el seu cant amb Raúl Giménez i Alessandra Rossi. El seu repertori inclou els papers d'Arsace (*Aureliano in Palmira*) i Isabella (*L'italiana in Algeri*), que ha interpretat al festival Rossini de Wildbad i a Lucerna, on també ha cantat Elisabetta (Maria Stuarda), a més de participar a *La Grande-Duchesse de Gérolstein*. Així mateix, ha interpretat la tercera dama de *Die Zauberflöte* a Lausana, Olga (*Ievgueni Onegin*) i Rosina (*Il barbiere di Siviglia*) a Estrasburg. També ofereix concerts regularment, entre els que destaquen *Poème de l'amour et de la mer* (Chausson), *Petite messe solennelle* (Rossini), *Rèquiem* (Verdi), *Kindertotenlieder* (Mahler) o *El amor brujo* (Falla). La temporada 2019-20 debutà a la Bayerische Staatsoper de Munic com a Maddalena (*Rigoletto*) i al Teatro alla Scala participà a *Roméo et Juliette* com a Stéphano, dirigida pel seu germà, Lorenzo Viotti. La temporada 2020-21 debutà a l'ABAO de Bilbao amb *Il turco in Italia* i retornà al Liceu com a Nicklausse/Muse

a *Les contes d'Hoffmann*, on debutà amb *Il viaggio a Reims* el 2017. També debutà com a Rosina (*Il barbiere di Siviglia*) al Bolshoi de Moscú i participà a l'Òpera d'Estrasburg com a Bradamante (*Alcina*). Aquest mes ha fet el seu debut a la Staatsoper de Berlin com a Dorabella (*Così fan tutte*) sota la batuta de Daniel Barenboim en una nova producció de Vincent Huguet. L'interessa especialment reinventar el format del recital amb programes com el que presenta avui o 'De Bach à Piaf, chansons d'amour' o 'Por qué existe otro querer?'. Debuta al LIFE Victoria.

Todd Camburn *piano*

Va estudiar piano als Estats Units amb Martin Katz, especialitzant-se en música de cambra. Ha estat el pianista i mestre de cant de l'Opéra d'Aix-la-Chapelle, Théâtre de Mannheim, Wagner Festival de Seattle i de l'Opéra de Monte-Carlo. El 1996 fou nombrat mestre de cant del Gran Théâtre de Genève. Entre els seus concerts de cambra destaca els que ha fet amb l'Orchestre de la Suisse Romande i nombrosos per a la televisió suïssa. Ha acompañat a cantants com José van Dam, Marie-Claude Chappuis o Juha Uusitalo, entre d'altres. Ha participat als festivals de Tanglewood, Pergolesi Spontini, Festival de la Marne o el Collonge-Bellerive a Villa Medici de Roma. Des de 2004 és el pianista oficial del Concurs de Ginebra i professor d'acompanyament pianístic a l'Haute École de Musique de Lausanne. Debuta al LIFE Victoria.

Gerry López *saxòfon*

És un saxofonista i compositor mexicà resident a Suïssa. Es llicencià al Conservatoire Supérieur de Musique de Paris el 2012 i ha prosseguit els seus estudis a l'Haute École des Arts a Berna (Suïssa). Ha guanyat concursos internacionals, tals com el Concurso Nacional de saxofón de México, Concours Panaméricain de saxophone Jazz, Concours National de Jazz en France i Concours Saint-Germain-des-Prés. Ha fundat l'Orquesta Nacional de Jazz de Mèxic, on ha col·laborat com a director artístic des de 2014. Completà els seus estudis especialitzant-se en arranjament i composició. Ha participat en els festivals internacionals de Jazz de Montreux, Copenhague, de la Défense en France, Saint-Germain-des-Prés o Rocella (Itàlia), entre d'altres. Debuta al LIFE Victoria.

Antoine Brochot *contrabaix*

Nascut a París, estudià al conservatori de Bourg-la-Reine i després a l'Haute École de Musique de Lausanne, on obtingué un màster en pedagogia a través del jazz. Ha estudiat amb músics com Pierre Boussaguet, Laurent Coq o Yann Dubost, que esdevingueren els seus mentors. Les seves visites regulars a

Nova York li han permès conèixer l'escena jazzística local. Ha participat en diversos projectes amb Cynthia Abraham Trio, Thomas Mayeras Trio, Les Mains Sales o Lazzy Bird. També participa en diversos projectes junt amb Marina Viotti. Lidera el seu trio parisí junt amb Thomas Mayeras i Germain Cornet. Ha aparegut al Festival de Jazz de Montreux, així com al Périgord Noir i al Festival d'Avignon, entre d'altres. Debuta al LIFE Victoria.

Textos

Marina Viotti *mezzosoprano*

Todd Camburn *piano*

Gerry López *saxòfon*

Antoine Brochot *contrabaix*

La pèrdua

Claude Debussy

Paul Verlaine

Clair de lune

Votre âme est un paysage choisi
Que vont charmant masques et bergamasques,
Jouant du luth et dansant, et quasi
Tristes sous leurs déguisements fantasques!

Clar de luna

*La vostra ànima és un paisatge escollit
per on van encisadores màscares i bergamasques,
tocant el llaüt i ballant, i quasi
tristes sota llurs disfresses capritxoses!*

Tout en chantant sur le mode mineur
L'amour vainqueur et la vie opportune,
Ils n'ont pas l'air de croire à leur bonheur
Et leur chanson se mêle au clair de lune,

*Tot cantant en modalitat menor
l'amor guanyador i la vida oportuna,
no tenen l'aspecte de creure en llur felicitat
i la seva cançó es barreja amb el clar de lluna,*

Au calme clair de lune triste et beau,
Qui fait rêver, les oiseaux dans les arbres,
Et sangloter d'extase les jets d'eau,
Les grands jets d'eau sveltes parmi les marbres.

*amb el tranquil clar de lluna trist i bell,
que fa somniar els ocells en els arbres,
i sanglotar d'èxtasi els sortidors,
els grans sortidors esvelts enmig dels marbres.*

(Cançó núm. 3 de “Fêtes Galantes I”)

Piotr Ililtx Txaikovski

Johann Wolfgang Goethe

(Traducció al rus: Lev Alexandrovich Mey)

Net, tol'ko tot, kto znal

Net, tol'ko tot, kto znal svidan'ja, zhazhdu,
pojmjot, kak ja stradal i kak ja strazhdu.

Gljazhu ja vdal'...net sil, tusknejet oko...

Akh, kto menja ljubil i znal – daleko!

Akh, tol'ko tot, kto znal svidan'ja, zhazhdu,
pojmjot, kak ja stradal i kak ja strazhdu.

Vsja grud' gorit...

Kto znal svidan' ja zhazdu.

pojmjot, kak ja stradal i kak ja strazhdu.

Només qui coneix l'enyorança

*Només qui coneix l'enyorança sap el que sofreixo,
sola i separada de tota alegria,
miro al firmament cap aquell costat.*

Ai, el que m'estima i em coneix està molt lluny!

*Ai, només qui coneix l'enyorança sap el que sofreixo,
sola i separada de tota alegria.*

Em marejo, se'm cremen les entranyes...

*Qui coneix l'enyorança sap el que pateixo
sola i separada de tota alegria.*

(Cançó per a veu i piano, Op. 6/6)

Georg Friedrich Händel

Nicola Minato

Crude furie

Crude furie degl'orridi abissi,
aspergetmi d'atro veleno!
Crolli il mondo,
e'l sole s'eclissi
a quest'ira che spira il mio seno.

Fúries cruels

*Fúries cruels d'horribles abismes,
aspergiu-me amb un atroç verí!
el món s'esfondra,
el sol s'eclipsa
davant aquesta ira que mata el meu pit.*

(Ària de l'escena 2^a de l'acte III de l'òpera “Serse”)

Édith Piaf

Michel Vaucaire

Mon Dieu

Mon Dieu! Mon Dieu! Mon Dieu!

Laissez-le-moi

Encore un peu

Mon amoureux!

Un jour, deux jours, huit jours

Laissez-le-moi

Encore un peu

À moi

Le temps de s'adorer

De se le dire

Le temps de se fabriquer

Des souvenirs

Mon Dieu! Oh oui, mon Dieu

Laissez-le-moi

Remplir un peu

Ma vie

Deu meu

Déu meu! Déu meu! Déu meu!

Deixe-me'l

encara una mica

el meu enamorat!

Un dia, dos dies, vuit dies.

Deixe-me'l

encara una mica

a mi,

el temps d'adorar-se,

de dir-s'ho,

el temps de fabricar-se

records.

Déu meu! Oh, sí, Déu meu!

Deixe-me

omplir una mica

la meva vida.

Mon Dieu! Mon Dieu! Mon Dieu!

Laissez-le-moi

Encore un peu

Mon amoureux

Six mois, trois mois, deux mois

Laissez-le-moi

Pour seulement

Un mois

Le temps de commencer

Ou de finir

Le temps d'illuminer

Ou de souffrir

Mon Dieu! Mon Dieu! Mon Dieu!

Même si j'ai tort

Laissez-le-moi

Un peu

Même si j'ai tort

Laissez-le-moi

Déu meu! Déu meu!

Deixe-me'l

encara una mica

el meu enamorat,

sis mesos, tres mesos, dos mesos,

Deixe-me'l

*només
un mes.*

*El temps de començar
o d'acabar
el temps d'il·luminar
o de sofrir.*

Déu meu! Déu meu! Déu meu!

*Encara que m'equivoqui,
deixeu-me'l
una mica,
encara que m'equivoqui,
deixeu-me'l.*

La seducció

Consuelito Velázquez

Bésame, bésame mucho

Bésame, bésame mucho
Como si fuera esta noche la última vez
Bésame,bésame mucho
Que tengo miedo a tenerte y perderte después

Bésame, bésame mucho
Como si fuera esta noche la última vez
Bésame, bésame mucho
Que tengo miedo a tener y perderte después
Quiero tenerte muy cerca

Mirarme en tus ojos, verte junto a mí
Piensa que tal vez mañana
Yo ya estaré lejos, muy lejos de ti
Bésame, bésame mucho
Como si fuera esta noche la última vez

Bésame,bésame mucho
Que tengo miedo a tenerte y perderte después
Bésame, bésame mucho
Que tengo miedo a tenerte y perderte después
Que tengo miedo a tenerte y perderte después

Georges Bizet

Henri Meilhac i Ludovic Halévy

Seguidille

Près des remparts de Séville,
chez mon ami Lillas Pastia,
j’irais danser la seguidille
et boire du manzanilla!

J’irai chez mon ami Lillas Pastia.
Oui, mais tout seule on s’ennuie,
et les vrais plaisirs sont à deux...
Donc pour me tenir compagnie,
j’emmènarái mon amoureux!
Mon amoureux! Il est au diable...
Je l’ai mis à la porte hier...
Mon pauvre cœur très consolable,
mon cœur est libre comme l’air!
J’ai des galants à la douzaine
mais ils ne sont pas à mon gré;
voici la fin de la semaine,
qui veut m’aimer je l’aimerai...
qui veut mon âme? Elle est à prendre,
vous arrivez au bon moment,
je n’ai guère le temps d’attendre,
car avec mon nouvel amant,
près des remparts de Séville,
j’irai danser la seguidille,
et boire de mançanilla.

Oui, j’irais chez mon ami
Lillas Pastia!

Seguidilla

*A prop de les muralles de Sevilla,
a casa mon amic Lillas Pastia,
aniré a ballar la seguidilla
I a beure mançanilla!
Aniré a casa el meu amic Lillas Pastia.*

*Sí, però sola m'avorreixo,
els plaers veritables són per a dos...
Doncs per tenir companyia
m'emportaré el meu enamorat!
El meu enamorat! Se n'ha anat al diable,
el vaig despatxar ahir..
El meu pobre cor és molt consolable,
el meu cor és lliure com l'aire!
Tinc dotzenes de festejadors,
però no són del meu gust;
ara s'acaba la setmana,
estimaré a qui vulgui estimar-me,
qui vol la meva ànima? Està disponible,
arriba en un bon moment,
a penes tinc temps per esperar,
car amb el meu nou amant,
a prop de les muralles de Sevilla
aniré a dansar la seguidilla
i a beure mançanilla.
Sí, aniré a casa el meu amic
Lillas Pastia!*

(Ària de Carmen, del primer acte de l'òpera “Carmen”)

Arnold Schönberg
Gustav Hochstetter

Mahnung

Mädel, sei kein eitles Ding,
Fang dir keinen Schmetterling,
Such dir einen rechten Mann,
Der dich tüchtig küssen kann,
Und mit seiner Hände Kraft,
Dir ein warmes Nestchen schafft.

Advertiment

*Noia, no siguis frívola,
no cassis cap papallona,
busca un home recte,
que et pugui besar hàbilment,*

*i que amb la força de les seves mans
t construeixi un niu calent,*

Mädel, Mädel, sei nicht dumm,
Lauf nicht wie im Traum herum,
Augen auf! ob beiner kommt,
Der dir recht zum Manne taugt.
Kommt er, dann nicht lang bedacht!
Klapp! Die Falle zugemacht.

*Noia, noia, no siguis estúpida,
no vagis com en un somni,
els ulls oberts! Per si ve algú
que et pugui servir com a marit.
Si ve, no doubtis gaire!
Clap! Tanca la trampa.*

Liebes Mädej sei gescheit,
Nütze deine Rosenzeit!
Passe auf und denke dran,
Daß du, wenn du ohne Plan
Ziellos durch das Leben schwirrst,
Eine alte Jungfer wirst.

*Noia estimada, sigues llesta,
aprofita la teva joventut!
Ves amb compte i pensa
que tu, sense un pla,
aniràs sense objectiu per la vida,
et quedaràs per vestir sants,*

Liebes Mädej sei gescheit,
Nütze deine Rosenzeit!
Passe auf und denke dran!
Denk daran.

*Noia estimada, sigues llesta,
aprofita la teva joventut.
Ves amb compte i pensa!
Pensa-hi!*

(Lied núm. 5 dels “Brettl-Lieder”, 1901)

Erik Satie

Henry Pacory

Je te veux

J'ai compris ta détresse
Cher amoureux
Et je cède à tes vœux
Fais de moi ta maîtresse
Loin de nous la sagesse
Plus de tristesse
Et j'aspire à l'instant précieux
Où nous serons heureux
Je te veux
Je n'ai pas de regrets
Et je n'ai qu'une envie
Près de toi là tout près
Vivre toute ma vie
Que mon cœur soit le tien
Et ta lèvre la mienne
Que ton corps soit le mien
Et que toute ma chair soit tienne.

Et vull

*Ja he comprès la teva angoixa,
Estimat amorós.*

I cedeixo als teus desitjos:

Fes de mi la teva amant.

Lluny de la saviesa,

No més tristesa,

Anhelo a l'instant preciós

en quan nosaltres serem feliços:

Et vull.

Jo no me'n penedeixo

i solament tinc un desig:

A prop de tu, allà, molt a prop

Viure tota la meva vida

Que el meu cor és el teu

Els teus llavis els meus

Que el teu cos és el meu

I que tota la meva carn sigui teva.

La solitud

Kurt Weill

Maurice Magre

Je ne t'aime pas

Retire ta main, je ne t'aime pas,
Car tu l'as voulu, tu n'es qu'un ami.
Pour d'autres sont faits le creux de tes bras
Et ton cher baiser, ta tête endormie.

No t'estimo

*Retira la mà, no t'estimo,
tu ho has volgut, no ets més que un amic,
són per a altres l'escalf dels teus brassos,
el teu bes estimat, el teu cap adormit.*

Ne me parle pas, lorsque c'est le soir,
Trop intimement, à voix basse mêm',
Ne me donne pas surtout tom mouchoir:
Il renferme trop le parfum que j'aim'.

*No em parlis, quan arriba el vespre,
massa íntimament, amb veu baixa,
i no em donis el teu mocador:
conserva massa el perfum que estimo.*

Dis-moi tes amours, je ne t'aime pas,
Quelle heure te fut la plus enivrant'.
Je ne t'aime pas...
Et s'elle t'aimait bien, et si elle fut ingrat' ...
En me le disant, ne sais pas charmant;
Je ne t'aime pas...

*Explica'm els teus amors, jo no t'estimo,
quina fou la teva hora més embriagadora?
No t'estimo...*

*I si ella t'estimava, i et fou ingrata..
dient-m'ho, no siguis encisador;
no t'estimo...*

Je n'ai pas pleuré, je n'ai pas souffert,
Ce n'était qu'un rêve et qu'une folie.
Il me suffira que tes yeux soient clairs,
Sans regret du soir, ni mélancolie.

*No he plorat, no he sofert,
no fou més que un somni i una bogeria,
en tindré prou amb que els teus ulls siguin clars,
sense queixes al vespre, ni melangia.*

Il me suffira de voir ton bonheur,
Il me suffira de voir ton sourire.
Conte-moi comment-il a pris ton cœur
Et même dis-mois ce qu'on ne peut dire...

*En tindré prou amb veure la teva felicitat,
en tindré prou amb veure el teu somriure.
Explica'm com s'ho ha pres el teu cor,
i digues-me també allò que no es pot dir.*

Non, tais-toi plutôt... Je suis à genoux...
Le feu s'est éteint, la porte fermée...
Je ne t'aime pas.
Ne demande rien, je pleure... C'est tout.
Je ne t'aime pas,
Je ne t'aime pas, ô mon bien-aimé.
Retire ta main, je ne t'aime pas...
Je ne t'aime pas...

*No, més aviat calla... estic agenollada...
El foc s'ha acabat, la porta s'ha tancat...
No t'estimo.
No demano res, ploro... això és tot.
No t'estimo,
No t'estimo, oh estimat meu,
retira la mà, no t'estimo...
No t'estimo...*

George Gershwin

DuBose i Dorothy Heyward i Ira Gershwin

Summertime

Summertime when the livin' is easy
Fish are jumpin and the cotton is high
You're daddy's rich and your ma is good lookin'
So hush little baby, don't you cry
One of thoses mornings you gonna rise up singing
Oh you spead your wings and you take to the skies
But till that morning, ain't nothin' can harm you
Yea with Daddy and Mommy standin' by
Summertime when the livin' is easy
Fish are jumpin and the cotton is high
You're daddy's rich and your ma is good lookin'
So hush little baby, don't you cry

És estiu

*És estiu, quan és fàcil viure,
els peixos salten i el cotó és alt,
ets ric del pare i la teva mare fa goig de veure,
per tant, petit infant, no ploris.*

Un d'aquests matins us llevareu cantant.

*Oh, mouràs les ales i aniràs cap el cel,
però fins aquell matí, res no us pot fer mal,
sí, amb el pare i la mare esperant.:*

*És estiu, quan és fàcil viure,
els peixos salten i el cotó és alt,
ets ric del pare i la teva mare fa goig de veure,
per tant, petit infant, no ploris.*

(Cançó de bressol de l'òpera “Porgy and Bess”, 1935)

Samuel Barber

James Joyce

Solitary hotel

Solitary hotel in mountain pass.
Autumn. Twilight. Fire lit.
In dark corner young man seated.

Young woman enters.
Restless. Solitary. She sits.
She goes to window. She stands.
She sits. Twilight. She thinks.
On solitary hotel paper she writes.
She thinks. She writes. She sighs.
Wheels and hoofs. She hurries out.
He comes from his dark corner.
He seizes solitary paper.
He holds it towards fire.
Twilight. He reads. Solitary.

What?
In sloping, upright and backhands:
Queen's hotel, Queen's hotel, Queen's Ho...

Hotel solitari

*Hotel solitari en pas de muntanya.
Tardor. Capvespre. Llar encesa..
En racó fosc jove assegut.
Entra dona jove.
Inquieta. Solitaria. S'asseu.
Va cap a la finestra. Està dempeus.
Seu. Capvespre. Pensa.
En paper hotel solitari escriu.
Pensa. Escriu. Sospira.
Rodes i unglots. S'apressa.
Surt del seu fosc racó.
Agafa paper solitari.
El sosté a prop del foc.
Capvespre. Ell llegeix. Solitari.*

Què?
*En escriptura decantada, vertical i del revés:
Queen's hotel, Queen's hotel, Queen's Ho...*

(Cançó núm. 4 del cicle “Despite and still” (“Despit i calma”), Op. 41/4)

Francis Poulenc

Hôtel

Ma chambre a la forme d'une cage
Le soleil passe son bras par la fenêtre
Mais moi qui veux fumer
Pour faire des mirages
J'allume au feu du jour ma cigarette
Je ne veux pas travailler
Je veux fumer.

Hotel

*La meva cambra té forma de gàbia,
el sol passa el seu braç per la finestra,
però jo que vull fumar
per a fer miratges amb el fum,
encenc la cigarreta amb el foc del dia;
no vull treballar;
jo vull fumar*

(Cancó núm. 2 del cicle « Banalités », 1940)

L'amor impossible

William Boccolm

Arnold Weinstein

Toothbrush time

It's toothbrush time

Ten a.m. again and toothbrush time

Last night at half past nine it seemed okay

But in the light of day not so fine at toothbrush time

Now he's crashing round my bathroom

Now he's reading my degree

Perusing all my pills

Reviewing all my ills

And he comes out smelling like me

Now he advances on my kitchen

Now he raids every shelf

Till from the pots and pans and puddles and debris
Emerges three eggs all for himself
Oh, how I'd be ahead if I'd stood out of bed
I wouldn't sit here grieving
Waiting for the wonderful moment of his leaving
At toothbrush time, toothbrush time
Ten a.m. again and toothbrush time
I know it's sad to be alone
It's so bad to be alone
Still I should've known
That I'd be glad to be alone
I should've known, I should've known
Never should have picked up the phone and called
him
“Hey, uh, listen, um
Oh, you gotta go too?
So glad you understand
And ...”
By the way, did you say
Nine tonight again?
See you then
Toothbrush time

Hora de rentar-se les dents

*És l'hora de rentar-se les dents,
les 10 del matí de nou, i a l'hora de rentar-se-les
ahir al vespre a les 9,30, tot em semblava bé,
però a la llum del dia no tant, a l'hora de rentar-se les
dents.*

*Ara ell remena el meu quarto de bany,
està llegint la temperatura,
escorcollant les meves pastilles,
examinant tots els meus mals,
i surt amb la meva olor.*

*Ara va cap a la meva cuina
i explora cada prestatge
fins que entre de olles i cassoles i bassals i deixalles,
treu tres ous per a sí mateix.*

*Oh, estaria davant seu si hagués deixat el llit,
i no estaria aquí lamentant-me,*

esperant pel meravellós moment de la seva partida.

*A l'hora de rentar-se les dents
a les 10 del matí altra vegada,
sé que és trist estar sola.*

*Sé que és molt dolent estar sola
fins que hagi comprés
que estaré contenta de estar sola.*

*Ho hauria d'haver sabut, ho hauria d'haver sabut,
mai no hauria hagut de agafar el telèfon i trucar-lo.*

“Ei!, escolta,

Oh, te n'has d'anar?

*Molt content que ho hagis entès
i...”*

*Per cert, has dit
quest vespre novament?*

*Et veuré doncs
a l'hora de rentar-se les dents.*

(Cançó número dos del cicle “Cabaret Songs”, 1985)

Benjamin Britten

W.H. Auden

Johnny

O the valley in the summer where I and my John
Beside the deep river would walk on and on
While the flowers at our feet and the birds up above
Argued so sweetly on reciprocal Love
And I leaned on his shoulder; ‘O Johnny, let’s play’:

Johnny

*A l'estiu en la vall on jo i el meu John
passejàvem sense parar al costat del riu profund
mentre les flors als nostres peus i a dalt els ocells
discutien molt dolçament sobre l'amor recíproc
i jo em reclinava sobre la seva espalda: “Oh, Johnny,
juguem”; però ell posà mala cara i marxà tumultuosament.*

O that Friday near Christmas as I well recall
When we went to the Charity Matinee Ball
The floor was so smooth and the band was so loud
And Johnny so handsome I felt so proud;

‘Squeeze me tighter, dear Johnny, let’s dance till it’s day’: But he frowned like thunder and he went away

Oh, vull recordar aquell divendres prop de Nadal quan vàrem anar al Ball Benèfic matinal, el terra era molt llisa i la banda tocava molt fort, i Johnny era molt guapo i me’n sentia molt orgullosa; “Abraça’m més fort, Johnny estimat, ballem mentre hi hagi llum, però ell posà mala cara i marxà tempestuosament.

Shall I ever forget at the Grand Opera
When music poured out of each wonderful star?
Diamonds and pearls they hung dazzling down
Over each silver and golden silk gown;
‘O John I’m in heaven,’ I whispered to say:
But he frowned like thunder and he went away

*Oblidaré mai quan a la Gran Òpera
la música vessava de cada estrella meravellosa?
Diamants i perles vessaven enlluernadors
de cada vestit de seda platejada o daurada;
“Oh. Johnny, em sento al cel” li diguí xiuxiuejant;
però ell posà mala cara i marxà tempestuós.*

O but he was fair as a garden in flower
As slender and tall as the great Eiffel Tower
When the waltz throbbed out on the long promenade
O his eyes and his smile they went straight to my heart;
‘O marry me, Johnny, I’ll love and obey’: But he frowned like thunder and he went away

*Oh, però ell era bell com un jardí florit,
esvelt i alt com la gran Torre Eiffel.
Quan vibrà el vals en el llarg passeig,
els seus ulls i el seu somriure anaren directes al meu cor;
“Oh, Johnny, casa’t amb mi, t’estimaré i t’obeiré”;
però ell posa mala cara i marxà tempestuosament.*

O last night I dreamed of you, Johnny, my lover
You’d the sun on one arm and the moon on the other
The sea it was blue and the gra** it was green
Every star rattled a round tambourine;

Ten thousand miles deep in a pit there I lay:
But you frowned like thunder and you went away

*Oh, la darrera anit vaig somniar en tu, Johnny, amant meu,
tenies el sol en un braç i la lluna en l'altre.
El mar era blau i l'herba era verda,
cada estrella agitava una pandereta rodona;
jo jeia al fons d'un clot deu mil milles profund;
però tu posares mala cara i vas marxar tempestuós.*
(Cançó número 3 del cicle “Cabaret Songs”, 1980)

Franz Schubert

Matthäus Kasimir von Collin

Der Zwerg

Im trüben Licht verschwinden schon die Berge,
Es schwebt das Schiff auf glatten Meereswogen,
Worauf die Königin mit ihrem Zerge.

El nan

*En la llum somorta s’esvaneixen ja les muntanyes,
la nau sura damunt les planes onades del mar
i en ella hi va la reina amb el seu nan.*

Sie schaut empor zum hochgewölbten Bogen,
Hinauf zur lichtdurchwirkten blauen Ferne,
Die mit der Milch des Himmels blaß durchzogen.

*Ella esguarda l’alta cúpula del firmament,
amunt, vers l’atzur llunyà entreteixit de llum
que un cel lletós empal·lideix.*

Nie habt ihr mir gelogen noch, ihr Sterne,
So ruft sie aus, bald werd’ ich nun entschwinden,
Ihr sagt es mir, doch sterb’ ich wahrlich gerne.

*Mai m’heu mentit, vosaltres estrelles,
ella diu cridant, aviat partiré,
vosaltres m’ho dieu, però moriré de bon grat.*

Da geht der Zwerg zur Königinn, mag binden
Um ihren Hals die Schnur von rother Seide,
Und weint, als wollt' er schnell vor Gram erblinden.

*Aleshores el nan s'atansa a la reina, li lliga
al coll un cordó de seda vermella
i plora com si de pena volgués tornar-se cec.*

Er spricht: Du selbst bist schuld an diesem Leide,
Weil um den König du mich hast verlassen:
Jetzt weckt dein Sterben einzig mir noch Freude.

*Ell diu: tu mateixa tens la culpa d'aquest sofriment,
car per el rei m'abandonares:
i ara tan sols la teva mort pot deixondir en mi la joia.*

Zwar werd' ich ewiglich mich selber hassen,
Der dir mit dieser Hand den Tod gegeben,
Doch mußt zum frühen Grab du nun erblassen.

*Certament m'odiaré eternament,
per haver-te donat la mort amb aquesta mà,
però ara t'has d'esblaimar prematurament a la tomba.*

Sie legt die Hand auf's Herz voll jungem Leben,
Und aus dem Aug die schweren Thränen rinnen,
Das sie zum Himmel bethend will erheben.

*Ella es posa la mà al cor, encara ple de vida,
i feixugues llàgrimes cauen dels seus ulls
que ella pregant eleva vers el cel.*

Mögst du nicht Schmerz durch meinen Tod gewinnen!

Sie sagt's, da küßt der Zwerg die bleichen Wangen,
Drauf alsbald vergehen ihr die Sinnen.

*Que cap dolor t'assoleixi per la meva mort!
Diu ella, llavors el nan li besa les pàl·lides galtes
i tot seguit ella perd els sentits.*

Der Zwerp schaut an die Frau, von Tod befangen,
Er senkt sie tief in's Meer mit eig'nen Handen,
Ihm brennt nach ihr das Herz so voll Verlangen, –
An keiner Küste wird er je mehr landen.

*El nan esguarda la dona, presa per la mort i,
amb les seves pròpies mans, l'enfonsa a la profunditat
del mar,
li crema el cor de desig per ella,
ell no s'atansarà mai més a cap ribatge.*

(Del cicle *Zwei Lieder*)

L'amor etern

Xavier Montsalvatge

Canción de cuna para dormir a un negrito

Ningue ningue ningue tan chiquitito
el negrito que no quiere dormir
Cabeza de coco, grano de café
Con lindas motitas, con ojos grandotes
Como dos ventanas que miran al mar

Cierra tus ojitos, negrito asustado
El mandinga blanco te puede comer
Ya no eres esclavo
Y si duermes mucho
El señor de casa promete comprar
Traje con botones para hacer un groom

Ningue, ningue ningue duérmete negrito
Cabeza de coco, grano de café...

(Del cicle *Cinco canciones negras*)

Gioachino Rossini

Tanti affetti

Tanti affetti in tal momento
mi si fanno al core intorno,
che l'immenso mio contento
io non posso a te spiegar.

Tantes emocions

*Són tantes les emocions
les que oprimeixen el meu cor
que la meva immensa felicitat,
no la puc explicar.*

Deh! Il silenzio sia loquace...
Tutto dica un tronco accento...
Ah, Signor! La bella pace
tu sapesti a me donar.

*Que el silenci sigui el·loquent
I que una paraula ho digui tot
Ah! Senyor!
Heu sabut donar-me una dolça pau.*

Fra il padre e fra l'amante...
Oh, qual beato istante!
Ah! Chi sperar potea
tanta felicità?

*Entre el padre i l'estimat
Oh! Quin instant afortunat
Ah! Quin podria haver esperat
tanta felicitat?*

(Ària final d'Elena a l'òpera *La donna del lago*)

Jacques Brel

La chanson des vieux amants

Bien sûr, nous eûmes des orages
Vingt ans d'amour, c'est l'amour fol
Mille fois tu pris ton bagage
Mille fois je pris mon envol
Et chaque meuble se souvient
Dans cette chambre sans berceau
Des éclats des vieilles tempêtes
Plus rien ne ressemblait à rien
Tu avais perdu le goût de l'eau
Et moi celui de la conquête

La cançó dels vells amants

*Per suposat que vam tenir les nostres tempestes
vint anys d'amor és l'amor boig,
mil vegades vas agafar les teves maletes,
mil vegades vaig marxar jo
i cada moble se'n recorda
en aquesta habitació sense bressol
i el brogit de les antigues tempestes
ja res s'assemblava a res,
havies percut el sabor de l'aigua
i jo el de la conquesta.*

Mais mon amour

Mon doux mon tendre mon merveilleux amour
De l'aube claire jusqu'à la fin du jour
Je t'aime encore tu sais je t'aime

*Però amor meu,
el meu dolç, tendre i meravellós amor
de l'alba clara a la fi del dia
encara t'estimo, ja saps que t'estimo.*

Moi, je sais tous tes sortilèges
Tu sais tous mes envoûtements
Tu m'as gardé de pièges en pièges
Je t'ai perdue de temps en temps
Bien sûr tu pris quelques amants

Il fallait bien passer le temps
Il faut bien que le corps exulte
Finalement finalement
Il nous fallut bien du talent
Pour être vieux sans être adultes

*Ja coneixo tots els teus sortilegis
tu coneixes tots els meus encanteris
tu m'has guardat de trampa en trampa,
jo m'he percut de tant en tant,
clar que tingueres els teus amants,
s'havia de deixar passar el temps
s'ha de deixar que el cos sigui exultant
i finalment, finalment
ens va fer falta força talent
per ser ancians abans de ser adults.*

Oh, mon amour
Mon doux mon tendre mon merveilleux amour
De l'aube claire jusqu'à la fin du jour
Je t'aime encore, tu sais, je t'aime

*Oh! Amor meu,
el meu dolç, tendre i meravellós amor
de l'alba clara a la fi del dia
encara t'estimo, saps que t'estimo.*

Et plus le temps nous fait cortège
Et plus le temps nous fait tourment
Mais n'est-ce pas le pire piège
Que vivre en paix pour des amants
Bien sûr tu pleures un peu moins tôt
Je me déchire un peu plus tard
Nous protégeons moins nos mystères
On laisse moins faire le hasard
On se méfie du fil de l'eau
Mais c'est toujours la tendre guerre

*I quan el temps ens fa la cort
quan més ens turmenta el temps
però no hi ha pitjor trampa*

*que viure en pau per als amants,
clar que tardes una mica més en plorar,
jo em trenco una mica més tard
protegim els nostres misteris
deixem que se n'ocupi l'atzar
desconfiem del curs de l'aigua
però sempre és la tendra guerra.*

Oh, mon amour
Mon doux mon tendre mon merveilleux amour
De l'aube claire jusqu'à la fin du jour
Je t'aime encore tu sais je t'aime

*Oh! Amor meu,
el meu dolç, tendre i meravellós amor
de l'alba clara a la fi del dia
encara t'estimo, saps que t'estimo.*

Traduccions: **Manuel Capdevila i Font**

Propers recitals

Dimecres, 3 novembre 2021 · 20h

Sant Pau Recinte Modernista Sala Domènec i Montaner

Christopher Maltman *baríton*

Audrey Saint-Gil *piano*

Viatjar amb cançons

LIFE New Artists

Carmen Mateo *soprano*

Mar Compte *piano*

Dilluns, 8 novembre 2021 · 20h

Sant Pau Recinte Modernista Sala Domènec i Montaner

Ilker Arcayürek *tenor*

James Baillieu *piano*

PATROCINADOR PRINCIPAL

SEU OFICIAL DEL FESTIVAL

Treballant el present per a millorar el futur

PATROCINADORS PLATÍ

ESCOLA SUPERIOR DE MÚSICA DE CATALUNYA

STEINWAY & SONS

PATROCINADORS OR

Sus Argentinos

Obra Social "la Caixa"

PATROCINADORS PLATA

Jané Ventura

VINS I CAVES DES DE 1914

MITJANS DE COMUNICACIÓ COL·LABORADORS

REVISTA
MUSICAL
CATALANA

LA VANGUARDIA

ÓA ÓPERA
ACTUAL

ASSESSORAMENT LEGAL

SEU OFICIAL DE LA FUNDACIÓ

Badia)advocats

UNIVERSITAT DE
BARCELONA

ORGANITZA

FUNDACIÓN Victoria
de los Ángeles

Generalitat de Catalunya
Departament
de Cultura

Generalitat de Catalunya
Institut Català
de les Dones

INSTITUCIONS COL·LABORADORES

ORFEÓ
CATALÀ
PALAU
DE LA
MÚSICA

Opera
Barcelona

Amics
del Liceu

INTERNATIONAL PARTNERS

EL LIFE FORMA PART

Asociación Española de Festivales de Música Clásica

AMB LA COL·LABORACIÓ DE

ALMA
Barcelona

RECDI8 STUDIO

Fundación
Oeste

TresC
COMUNITAT DE
CULTURA

sclat!
il·luminació i so
www.sclat.com

Carlos Barrau
Jorge Binaghi
Gonzalo Bruno Quijano
Rosa Cullell
Isabel Escudé
Inma Farran
Francisco Gaudier
Enric Girona
Francisca Graells de Reynoso
Pere Grau i Mª Carmen Pous
Elvira Madroñero
Carmen Marsà
Juan Molina-Martell
Fernando Sans Rivièr
Mima Torelló
Joaquim Uriach

Ingrid Busquets Figuerola
María José Cañellas
Joana Català
Mercedes Falcó Saldaña
Beatriz Martí Andreu
Juan Eusebio Pujol
Francisco Querol
Lluís Reverter
Gloria Rosell
Josep Ramon Tarragó
Alicia Torra de Larrocha
Carme Verdiell
Núria Viladot

LIFE
VICTORIA
2021
BARCELONA
LIED FESTIVAL VICTORIA DE LOS ÁNGELES